

INSTITUT D'ESTUDIS MUSICALS
BARCELONA
Balmes, 158 - 2. on

INVITACIO

rigorosament personal

Sessió XVIII^a

Dimarts dia 24 de Gener de 1933, a les 10 de la nit

QUARTETS

de

MOZART

DOHNANYI

RAVEL

pel

QUARTET CATALÀ

SALA PARÉS (Establiments Maragall) Petritxol, 5

Associació d'Estudiants de
l'Escola Municipal de Música

Bruc, 89 — Telèfon 74859

ANY III

CONCERT XXIV

Joaquim Salvat

INTÈRPRETS

Concepció Badia d'Agustí

Mercè Bassas

Quartet de Corda de Barcelona

Martí Cabús (violí I)

Joan Farrarons (violí II)

Mateu Valero (viola)

Sants Sagrera (violoncel)

Orquestra de Cambra

Barcelona, 5 de gener del 1936,
a un quart de dotze del matí

SALA STUDIUM

BAILÈN, 72

Joaquim Salvat

Aquest prestigiós Mestre, que avui homenatjem, és un dels valors més sòlids de la música catalana moderna. La seva important producció i el treball intel·ligent i tenaç dintre l'Escola Municipal de Música fan augurar-li un per-vindre brillant i profitós per a la nostra música.

En les obres que avui s'interpreten poden apreciar-se perfectament les característiques de romanticisme i elegància, essencials en tota l'obra de Joaquim Salvat, que li donen una personalitat inconfusible.

En la «Suite Lírica» per a piano, la seva darrera producció, no cal fer distincions entre els seus diferents temps. Tots són una pura delícia de forma i delicadesa. Ha aprofitat en aquesta obra els seus coneixements del piano per a fer-se una obra amable i densa alhora, representant en la seva producció una nova modalitat ben interessant.

El «Quartet per a instruments de Corda» que va estrenar-se en el clos de l'Associació de Cultura Musical pel «Quartet de Corda de Barcelona» i va constituir un èxit brillantíssim per al seu autor, marca en la producció d'aquest mestre una fita important.

En aquesta obra el seu autor entra ardidament en el camí que han seguit els grans mestres i ens dóna una clara mesura de les seves grans possibilitats fins ara inèdites en la música de cambra. Sense abdicar de la personalitat, en aquesta obra ens demostra un domini de la forma que en la seva producció anterior ens era impossible avalorar, així mateix un coneixement perfecte de tots els recursos que ofereix el Quartet de Corda. Aquesta obra pot considerar-se, sense cap mena de dubte, com la més important de Joaquim Salvat i també un dels quartets moderns més reeixits.

Les seves cançons ens estalvien tot comentari, ja que són la part més coneguda de la seva producció. En aquestes cançons és on el temperament de l'autor s'hi troba més lliure i semblen produïdes sense esforç.

El dia que es faci una antologia de cançons catalanes, gènere en el qual la música catalana pot quedar millor, les cançons de Joaquim Salvat hi ocuparan un lloc preminent. Aquestes cançons van ésser premiades en el concurs de Ràdio Barcelona.

PROGRAMA

I

Suite Lírica, per a piano

Preludi. Marxa rústica.

Cançó.

Diàleg.

La Princesa bruna.

Madrigal.

Idil·li.

Mercè Bassas. Aquesta joveníssima i exquisida artista que ja s'ha fet remarcar com un dels nostres valors positius en les seves actuacions, començà el piano amb la Mestra Esperança Forés; actualment el segueix a l'Escola Municipal de Música amb el Mestre Blai Net. Recentment estrenà la «Suite Lírica» a la Ràdio Associació en un concert d'estrenes d'autors catalans.

II

Quartet, per a instruments de Corda

Agitat.

Andante.

Scherzo - Final.

Quartet de Corda de Barcelona.—D'aquesta agrupació força coneguda cal esmentar-ne com a dades sobresortints els dos cicles dels Quartets de Beethoven a l'Associació Obrera de Concerts, l'estrena del concert d'En Josep Valls, per a quartet de corda i orquestra, i el Quartet que avui donem, a l'Associació de Cultura Musical i la seva *tournee* per Espanya. Fa poc han rebut una subvenció de l'Ajuntament i la Generalitat.

III

Cançons per a sopran solista i Orquestra de Cambra

Madrigal.

Cançó d'Abril.

Nit estiuenca.

Romança sense paraules.

El Retrat.

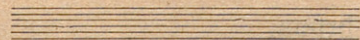
Abril.

Concepció Badia d'Agustí ja és prou coneguda i el seu prestigi és prou gran perquè nosaltres tinguem la pretensió de presentar-la. Unicament ens falta retre-li públic agraïment per la deferència que ha tingut en voler col·laborar en un dels nostres concerts.

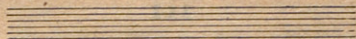
Fem extensiu l'agraïment a l'Orquestra de Cambra que ha estat formada per a aquesta ocasió, així com als altres artistes que prenen part en el concert.

Piano: **Steinway**

Cedit per la Casa **IZABAL**

EL pròxim concert,
que tindrà lloc el dia
26 de gener, serà a
càrrec de Jaume Llobet
(piano) i Alfons Gardés
(violí); interpretaran
obres de Tartini, Grieg,
Gluck, Beethoven,
Salvat i Pugnani-
Kreisler

Associació d'Estudiants de l'Escola Municipal de Música

Bruc, 89 — Telèfon 74859

ANY III

CONCERT XXIV

Joaquim Salvat

INTÈRPRETS

Concepció Badia d'Agustí

Mercè Bassas

Quartet de Corda de Barcelona

Martí Cabús (violí I)

Joan Farrarons (violí II)

Mateu Valero (viola)

Sants Sagrera (violoncel)

Orquestra de Cambra

Barcelona, 5 de gener del 1936,
a un quart de dotze del matí

SALA STUDIUM

BAILÈN, 72

Joaquim Salvat

Aquest prestigiós Mestre, que avui homenatjem, és un dels valors més sòlids de la música catalana moderna. La seva important producció i el treball intel·ligent i tenaç dintre l'Escola Municipal de Música fan augurar-li un per-vindre brillant i profitós per a la nostra música.

En les obres que avui s'interpreten poden apreciar-se perfectament les característiques de romanticisme i elegància, essencials en tota l'obra de Joaquim Salvat, que li donen una personalitat inconfusible.

En la «Suite Lírica» per a piano, la seva darrera producció, no cal fer distincions entre els seus diferents temps. Tots són una pura delícia de forma i delicadesa. Ha aprofitat en aquesta obra els seus coneixements del piano per a fer-se una obra amable i densa alhora, representant en la seva producció una nova modalitat ben interessant.

El «Quartet per a instruments de Corda» que va estrenar-se en el clos de l'Associació de Cultura Musical pel «Quartet de Corda de Barcelona» i va constituir un èxit brillantíssim per al seu autor, marca en la producció d'aquest mestre una fita important.

En aquesta obra el seu autor entra ardidament en el camí que han seguit els grans mestres i ens dóna una clara mesura de les seves grans possibilitats fins ara inèdites en la música de cambra. Sense abdicar de la personalitat, en aquesta obra ens demostra un domini de la forma que en la seva producció anterior ens era impossible avalorar, així mateix un coneixement perfecte de tots els recursos que ofereix el Quartet de Corda. Aquesta obra pot considerar-se, sense cap mena de dubte, com la més important de Joaquim Salvat i també un dels quartets moderns més reeixits.

Les seves cançons ens estalvien tot comentari, ja que són la part més coneguda de la seva producció. En aquestes cançons és on el temperament de l'autor s'hi troba més lliure i semblen produïdes sense esforç.

El dia que es faci una antologia de cançons catalanes, gènere en el qual la música catalana pot quedar millor, les cançons de Joaquim Salvat hi ocuparan un lloc preeminent. Aquestes cançons van ésser premiades en el concurs de Ràdio Barcelona.

PROGRAMA

I

Suite Lírica, per a piano

Preludi. Marxa rústica.
Cançó.
Diàleg.
La Princesa bruna.
Madrigal.
Idil·li.

Mercè Bassas. Aquesta joveníssima i exquisida artista que ja s'ha fet remarcar com un dels nostres valors positius en les seves actuacions, començà el piano amb la Mestra Esperança Forés; actualment el segueix a l'Escola Municipal de Música amb el Mestre Blai Net. Recentment estrenà la «Suite Lírica» a la Ràdio Associació en un concert d'estrenes d'autors catalans.

II

Quartet, per a instruments de Corda

Agitat.
Andante.
Scherzo - Final.

Quartet de Corda de Barcelona.—D'aquesta agrupació força coneguda cal esmentar-ne com a dades sobresortints els dos cicles dels Quartets de Beethoven a l'Associació Obrera de Concerts, l'estrena del concert d'En Josep Valls, per a quartet de corda i orquestra, i el Quartet que avui donem, a l'Associació de Cultura Musical i la seva *tournee* per Espanya. Fa poc han rebut una subvenció de l'Ajuntament i la Generalitat.

III

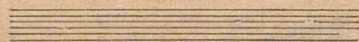
Cançons per a sopran solista i Orquestra de Cambra

Madrigal.
Cançó d'Abril.
Nit estiuenca.
Romança sense paraules.
El Retrat.
Abril.

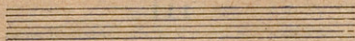
Concepció Badia d'Agustí ja és prou coneguda i el seu prestigi és prou gran perquè nosaltres tinguem la pretensió de presentar-la. Unicament ens falta retre-li públic agraïment per la deferència que ha tingut en voler col·laborar en un dels nostres concerts.

Fem extensiu l'agraïment a l'Orquestra de Cambra que ha estat formada per a aquesta ocasió, així com als altres artistes que prenen part en el concert.

Piano: **Steinway**
Cedit per la Casa **IZABAL**

EL pròxim concert,
que tindrà lloc el dia
26 de gener, serà a
càrrec de Jaume Llobet
(piano) i Alfons Gardés
(violí); interpretaran
obres de Tartini, Grieg,
Gluck, Beethoven,
Salvat i Pugnani-
Kreisler

Quinzè Concert

12 maig 1935

Recital de Cançons

per

Concepció Badia d'Agustí

ALEXANDRE VILALTA

pianista acompanyant

Obres de diversos autors clàssics i romàntics

Estrena de cançons del mestre

PAU CASALS

acompanyades al piano per l'autor

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

A les onze del matí

HOMENATGE AL QUARTET DE CORDA DE BARCELONA

L'ASSOCIACIÓ OBRERA DE CONCERTS, atenent peticions de consocis i de filharmònics en general, ha organitzat i patrocina una nova Audició integral (pública), dels XVII Quartets de corda de Beethoven, per tal que hom pugui retre homenatge al QUARTET DE CORDA DE BARCELONA, amb motiu de l'acurada i aprofundida labor artística realitzada per tan notabilíssim agrupament català, en la interpretació de la meravellosa obra beethoveniana que suara acaba d'executar, amb el més esclatant èxit de públic i de crítica, en el Palau de Projeccions, de Montjuïc; Cicle Beethoven què, ultra constituir un dels més exemplars i brillants actes musicals organitzats per l'ASSOCIACIÓ OBRERA DE CONCERTS en commemoració del seu primer centenar d'audicions, ha revelat les envejables dots artístiques i l'entusiasta amor al gran art d'aquest conjunt de cambra, que amb la seva ardida empresa tan alt posa el nom de la nostra estimada Catalunya.

(Les cinc sessions d'aquest Cicle Beethoven tindran lloc a la Sala Mozart. Oportunament s'anunciaran les noves dates de llur celebració. Les inscripcions—amb condicions especials per als socis de l'A. O. de C.—poden fer-se, avui, en el vestibul del Palau, i tots els dies, en la Secretaria de l'«OBRERA», de set a nou del vespre).

IMP. TORRES - Vallirana, 14 (S. G.)

Associació Obrera de Concerts

Fundador: PAU CASALS

Curs commemoratiu
del primer centenar
d'audicions (1934-35)

Extraordinària audició simfònica per l'Institut Orquestral de l'A. O. DE C.

sota la direcció del mestre

JOAN PICH I SANTASUSANA

Presentació en concert públic del Quartet de Corda de l'I. O.

RICARD ABELLÓ, violí I - ANTONIA PICH, violí II
MACIA MASERAS, viola - LEANDRE MACIÀ, violoncel

Audició 109 de l'Associació
i 3.ª de l'Institut Orquestral

TRETZÈ CONCERT

28 ABRIL 1935

Palau de la Música Catalana

Onze del matí

Components de l'Institut Orquestral

VIOLINS PRIMERS: Ricard Abelló; Antònia Pich; M.ª Teresa Choimet; Manuel Caseny; Enric Sala; Alfred Navarro; Conrad Cardús; Jaume Vicens; Josep Marquet; Mercè Gassó; Alfred Caso; Josep Tomás; Antoni Carbonell; Josep Font; Antoni Grau; Josep Arnau; Vicents Escartín; Josep Estanyol; Joan Morell.

VIOLINS SEGONS: Jordi Veciana; Agustí Falguera; Joan Rosell; Agustí Ruíz; Gregori Salcedo; Francesc Villanueva; Antoni Calabuig; Josep Fort; Joan Antoni Saludas; Casimir Traveset; Josep Torrellas; Francesc Casulleras; Jaume Sauret; Ramon Avellaneda; Daniel Caballé; Enric Lanau; Joaquim Ragón; Francesc Ramos; Alfons Pérez; Guillel Carluccio; Feliu Martínez; Jaume Pórtulas.

VIOLONS: Macià Maseras; Oscar Almer; Manuel Marín; Anastasi Rocha; Miquel Rabella; Joan Casals.

VIOLONCELS: Leandre Macià; Santiago Simó; Joan Palet; Albert Morell; Josep M.ª León; Josep Clavé; Domènec Porta; Francesc Olivet.

CONTRABAIXOS: Joan Illa; Antoni Puig; Josep Rodríguez; Tomàs Fàbregas; Modest Balué; Josep Poch.

FLAUTES: Lluçia Elisabeth; Antoni Clariana.

OBOES: Esteve Ramon; Joan Martínez.

CLARINETS: Gaspar León; Albert Salvany.

FAGOTS: Jaume Rius; Antoni Amorós.

TROMPES: Alexandre Mercadé; Josep Creus.

TROMPETES: Joan Bayó; Jaume Miralles; Joan Teixidor.

TROMBONS: Carles Campos; Alfons Clusa; Sebastià Chaura.

TUBA: Josep Tallada.

TIMBALES: Josep Llorens.

BOMBO-PLATS: Miquel Armengol.

Catorzè Concert

5 maig 1935

Sessió extraordinària
commemorativa de la Festa del Treball
**FESTIVAL POPULAR
DE MUSICA CATALANA**
(Dedicat a l'Art coral i a la Dansa)

Elements artístics interpretadors:

**Orfeó de Sants; Orfeó Montserrat de Gràcia
Schola Cantorum de Sant Miquel**

(400 cantaires)

sota la direcció del mestre

ANTONI PEREZ MOYA

ESBART DE DANSAIRES MONTSERRAT

(12 parelles)

dirigit pel mestre

J. RIGALL CASAJUANA

COBLA EMPORIUM

PALAU NACIONAL DE MONTJUIC

A les cinc de la tarda

MOLT IMPORTANT. — Unicament per a aquest Festival extraordinari, els socis podran disposar de tres invitacions, les quals, prèvia presentació del corresponent carnet i títol de soci, deuran passar a recollir per la Secretaria, de set a nou del vespre, a partir del dia 29 d'abril. (Es prega no assistir al concert amb infants menors de 10 anys).

fa pocs dies a l'il·lustre artista Blanca Selva. En ambdues ocasions, els nostres companys han merescut els conceptes més expressivament encoratjadors per part d'artistes eminents i rellevants personalitats.

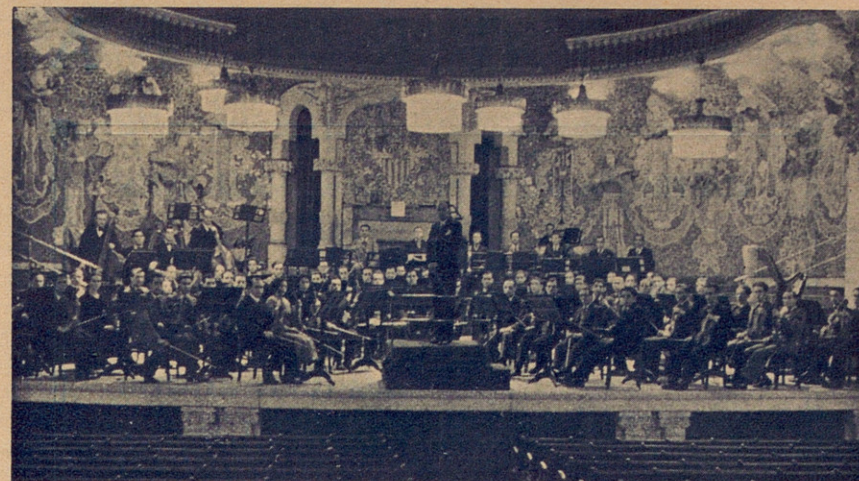
Molt ens plauria poder expressar en justos mots, els bells pensaments que ens han suggerit les hores de convivència amb aquests admirables artífexs què, en les hores vagaroses, esmercen llurs activitats i llur intel·ligència al conreu de l'art nobilíssim de la música. No ho sabríem fer ni, per altra part, disposem d'espai per a portar-ho a terme; si, però, que hem de confessar que arrelada en l'ànim nostre hi tenim la convicció de que l'ASSOCIACIO OBRERA DE CONCERTS ha creat amb l'INSTITUT ORQUESTRAL, la seva base més positiva en el que es refereix a la seva vida cultural activa. Amb la seva creació, per si mateixa, sense impulsos aliens, la seva funció ha pres una empenta formidable que palesa, amb una eloqüència decisiva, la vitalitat d'aquesta magnífica obra.

Recordem, només, el que dèiem en el concert de presentació de l'any passat:

«Aquesta obra de cultura que com una de les seves millors joies patrocina l'ASSOCIACIO OBRERA DE CONCERTS, constitueix un instrument d'una alta valor educativa i que està destinada a servir de lligam espiritual i de mitjà de proselitisme a favor de la missió cultural de la nostra Associació, entre la gran família obrera de Catalunya».

Doncs, bé: ens plau poder anunciar ja l'organització de *mitings-concerts*, que amb un ample i estricte sentit de divulgació artística i cultural oferirà l'ASSOCIACIO OBRERA DE CONCERTS per mitjà del seu «INSTITUT ORQUESTRAL», portant generosament el seu ideal en els fogars obrers existents en els suburbis de la nostra Ciutat, i més tard per tot Catalunya. El primer d'aquests actes, els detalls del qual podem donar molt aviat, tindrà lloc a la populosa barriada de Sant Andreu, i en seguiran d'altres a Sant Martí, Sants, etc.

L'ASSOCIACIO OBRERA DE CONCERTS, expressa i adreça una vegada més la seva sincera admiració i agraïment, al seu estimat consoci i músic intel·ligentíssim, Mestre Joan Pich i Santasusana, qui, amb un encert, un entusiasme i una abnegació exemplars, dirigeix i dóna forma a l'obra de l'INSTITUT ORQUESTRAL, el concert del qual que avui celebrem, considerem com el de més transcendència per a la nostra Entitat, i una de les festes més importants de les que haurà celebrat en aquest curs commemoratiu del seu primer centenar d'audicions musicals.

Institut Orquestral de l'Associació Obrera de Concerts

Mestre director: JOAN PICH I SANTASUSANA

Quartet de Corda de l'I. O.

RICARD ABELLÓ, violí I - ANTONIA PICH, violí II
MACIA MASERAS, viola - LEANDRE MACIA, violoncel

PROGRAMA

«LA MUSICA GERMANICA EN EL SIGLO XVIII»

I

GLUCK . . . Obertura de
«IFIGENIA A AULIDA»
Minuet d'«ORFEU».

Flauta: LLUCIA ELISABETH

MOZART . . . CASSATION N.º 1, en *sol*
major. (SUITE)

I. Marcia. II. Allegro. III. Andante.
IV. Menuetto. V. Adagio. VI. Me-
nuetto. VII. Allegro assai.

Violí solista: R. ABELLÓ
(1.ª audició a Barcelona)

Institut Orquestral de l'A. O. de C.

Direcció: Mire. JOAN PICH I SANTASUSANA

II

MOZART . . . QUARTET n.º 12, en *sol major*.

I. Allegro vivace assai.
II. Menuetto.
III. Andante cantabile.
IV. Molto allegro.

Quartet de Corda de l'I. O.

III

HAYDN . . . SIMFONIA n.º 13, en *sol major*.

I. Adagio. Allegro.
II. Largo.
III. Menuetto.
IV. Allegro con spirito.

Institut Orquestral de l'A. O. de C.

Direcció: Mire. JOAN PICH I SANTASUSANA

Conseguida la finalitat immediata de l'obra de l'INSTITUT ORQUESTRAL — el seu ingrés només ve limitat per la condició d'ésser soci de l'ASSOCIACIO OBRERA DE CONCERTS i posseir un mínim d'aptituds, — cal fer constar que tots els seus components prenen part en les seves actuacions en concerts, estimulants el seu esforç en l'estudi, encara que en resulti de vegades un desequilibri entre l'instrumental.

El treball exemplar de l'INSTITUT ORQUESTRAL, produeix uns efectes admirables d'una transcendència insospitada i d'una intensitat i extensió imprevistes. Una compenetració absoluta entre els seus elements, en totes les virtuts i tots els sentiments de companyonia i generositat, en el terreny social; un perfeccionament de les qualitats musicals i tècniques, gradualment perseverant; un mitjà, en fi, de manifestar llur sensibilitat, tal vegada una vocació de veritable artista, i, per tant, l'oportunitat de desenvolupar-la.

Una prova evidentíssima d'aquesta influència dels factors morals de l'INSTITUT ORQUESTRAL, és, a més de l'augment constant dels seus inscrits, que amb veritable fe i entusiasme assisteixen a les classes, la constitució de petites agrupacions dintre del mateix INSTITUT, per a dedicar-se al conreu de la música de cambra.

Resultat de la protecció decidida iniciada pel benemèrit senyor Joan Sonntag, qui féu donació de diversos instruments amb la intenció de fomentar aquest gènere musical, ha estat la iniciació d'aquest aspecte tant important i refinat de les activitats de l'INSTITUT ORQUESTRAL. Ran d'aquest gest magnífic, fou constituït el QUARTET DE CORDA que avui presenta l'ASSOCIACIO OBRERA DE CONCERTS, i un QUINTET DE VENT que s'està organitzant a base dels solistes d'aquests instruments pertanyents a l'INSTITUT.

Indiscutiblement, podem qualificar d'esdeveniment aquesta primera actuació pública del «QUARTET DE CORDA DE l'INSTITUT ORQUESTRAL», que el formen els excel·lents instrumentistes caps de corda de l'Institut, companys R. Abelló i senyoreta A. Pich, violins; M. Maseras, viola i L. Macià, violoncel. Noms desconeguts com a artistes bregats en el camp dels concerts; tots ells, però, posseïts d'una aguda sensibilitat musical, d'unes facultats gens vulgars i d'una devoció exaltada per la bona música.

Ens guardarem prou d'extendre'ns en detallar llurs mèrits ni qualitats, car podria interpretar-se erròniament, però si volem fer remarcar la solvència que els donen les sessions íntimes celebrades en el concert d'homenatge al Mestre Pau Casals, ofert per l'INSTITUT ORQUESTRAL a Sant Salvador l'istiu darrer, i la sessió que el Quartet oferí

L'INSTITUT ORQUESTRAL I LA SEVA EXPANSIO

Exposada oportunament, i amb la deguda extensió, la idea que impulsà la creació de l'INSTITUT ORQUESTRAL, avui serà interessant de conèixer algunes dades referents al desenvolupament i consolidació d'aquesta obra, que no dubtem en considerar-la com la de més positiu valor cultural de l'ASSOCIACIO OBRERA DE CONCERTS.

Ha transcorregut un any des de la seva primera audició — l'inoblidable concert celebrat amb motiu de la Festa del Treball del 1934, — i l'INSTITUT ORQUESTRAL ha seguit efectuant, amb perfecta regularitat, les seves sessions d'estudi, seriós i aciençat, de diverses obres orquestrals, d'entre les quals s'ha confeccionat el present programa. Heus ací la tasca feta: dues sessions per setmana, de dues hores cada una, complementant aquest estudi pràctic instrumental, amb una conversa setmanal exposada pel seu competent i infadigable director, Mestre Joan Pich i Santasusana, alternant les de temes tècnics amb les d'història de la música. Aquestes converses, desenvolupades en un ambient d'amigable senzillesa, tenen la virtut d'interessar vivament els components de l'INSTITUT, que així adquireixen uns coneixements generals de la música que els permeten esdevenir uns bons instrumentistes, posseïdors d'una sòlida cultura que, dissortadament, sovint han negligit molts dels que es diuen músics i tenen la música només com una professió, no sentint ni la més petita ambició espiritual.

Si és comparada la llista de components de l'INSTITUT ORQUESTRAL en el concert de presentació amb l'actual, podem observar que les poques baixes que s'han produït són superades pel crescut nombre de nous ingressats, principalment en la corda de violins, de tal manera que ara es disposa d'una composició o cens superior a la que es necessita per a la formació d'una orquestra normal de concerts. Diferentment a l'audició de l'any passat, en el concert d'avui no ha calgut recórrer al reforç d'elements de fóra de l'INSTITUT i, menys encara, de professionals. Això dona ja un caràcter genuïnament nostrat a l'institució, a l'ensens que palesa l'atracció que l'INSTITUT ORQUESTRAL irradia damunt la nostra joventut obrera, cobejosa de posseir una cultura i un benestar espiritual que, una vegada assolit per mitjà del conreu de la música, l'ajudi i li endolceixi la quotidiana vida de treball i de lluita.

LA MUSICA GERMANICA EN EL SEGLE XVIII

Amb l'entrada del segle XVIII comença l'edat d'or de la música a Alemanya. Si fins aleshores era Itàlia la que havia vingut exercint la hegemonia musical, no hi ha dubte que pels volts del 1700 s'esdevingué un canvi verament extraordinari amb l'aparició simultània a Alemanya dels dos grans músics anomenats Bach i Haendel, justament nats ambdós el mateix any 1685. Les obres d'aquests genials compositors varen cridar aviat l'atenció dels intel·ligents, i àdhuc anaren imposant-se al públic, si bé les del primer trigaren més a sortir del cercle estret en que vivia reclus, mentre que Haendel, amb ses llargues estades a Itàlia i sobretot a Anglaterra, aviat assolí una gran popularitat per tots els centres musicals.

Mes deixant de banda aquests dos grans genis, per no ésser l'objecte del present programa, cal constatar que foren molts d'altres els músics germànics de grans mèrits durant l'esmentat segle, sinó que per damunt de tots excel·liren tres altres grans mestres de la música, que han estat justament escollits per a aquesta audició: Gluck (1714-1787), Haydn (1732-1809) i Mozart (1756-1791). N'hi hauria prou amb els cinc compositors que duem esmentats per a proclamar la immensa grandesa de la música germànica dimanant de dues centúries enrera, i encara esmentem que a les darreries del propi segle naixia a Alemanya aquell colós anomenat Beethoven. La llum d'un astre tan esplendorós venia a il·luminar el pas de la música al segle XIX, durant el qual veuria encara florir un esplet de músics germànics que conté, entre d'altres, noms tan gloriosos com els de Wagner i Brahms.

Hem de reconèixer, amb tot, que la música italiana no per això es va batre totseguit en retirada dels països germànics on imperava en absolut. Però un cop fatal rebé de primer amb l'aparició de Gluck, més tard amb Mozart i finalment amb Weber, que constituïren els tres més fermes pilars de l'òpera nacional germànica. Sobre d'ells havia de basar després Wagner la seva gran reforma del drama musical.

A Cristòfor Wilibald Gluck, pertany la glòria d'ésser el primer reformador de l'òpera, llevat-li la banalitat del gènere italià per a donar-li un contingut dramàtic i real, més d'acord amb el llibre que posa en música. A la primeria, enviat a Itàlia per a fer la seva educació musical, començà per compondre un seguit d'òperes dins l'estil italià,

les quals són les que menys glòria li han donat. Residint després a Londres i a Viena, i impressionat per la música de Haendel i de Rameau, anà estudiant la transformació seriosa de l'òpera, perfeccionant son estil en el sentit de l'expressió dramàtica, i a l'ensem creà el ballet-pantomima. D'aquestes reformes n'eixiren ben notables produccions escèniques, i una de les més formoses n'és l'òpera *Orfeu* (1762), de la qual executem l'inspiradíssim Minuet. Més tard, atret per les esplendors de la gran Opera de París, i cercant-hi la seva consagració mundial, conseguí estrenar-hi diverses òperes sobre llibres francesos, essent el seu més gran triomf el d'*Ifigènia a Aulida*, l'obertura de la qual executem també. Wagner, fortament empenyat d'aquesta pàgina de punyent expressió dramàtica, la enriqueí reinstrumentant tot el final, tal com s'executa en els concerts.

Bo és d'esmentar de passada les famoses lluites que motivà la presència de Gluck a París, fent dividir els filharmònics en dos partits contraposats. Els admiradors de la música seriosa de Lully i de Rameau es posaren de part de Gluck; els amants de la banalitat de l'òpera italiana prengueren partit pel famós Piccini, aleshores l'astre més refulgent dintre d'aquell gènere, músic que avui ha passat a la història per complert. La lluita entre ambdós bàndols fou aferrissada, però les subsegüents estrenes de les darreres òperes de Gluck *Armida* i *Ifigènia a Taurida*, consagraren totalment la derrota dels piccinistes, amb la immortalitat del músic alemany.

Prou sabut és que Mozart ha estat una de les natures musicals més excelses de tots els temps, fins a ésser apel·lat sovint *el diví*. Del seu geni prodigiós que excel·lí en tots els gèneres, mateix en el teatre que en el simfònic o en el de cambra, en donem dues belles mostres d'aquests dos últims: l'inspirat *Quartet en sol major*, i la primera de les tres *Cassations* que va compondre. Es curiós d'observar que el nom *Cassation* vol dir pròpiament *comiat*. En el segle XVIII es denominava així una composició musical que constava de diversos temps i escrita per a varis instruments, semblant a la *Serenata* o *Divertiment*. Era música per a ésser executada a l'aire lliure, generalment al vespre, a tall de *Serenata*. Tal volta per açò, segons alguns, el nom de *Cassation* deriva de «Gasse», mot que en alemany significa carrer. En resum, es tracta de diversos números musicals, aplegats en forma de *Suite*, però en forma més lliure.

Francesc Josep Haydn, apel·lat comunment el *Pare de la Simfonia*, és tingut pel primer gran Mestre de la moderna música simfònica. No

vol dir això que abans d'ell no existís aquesta, sinó que Haydn fou qui enlairà la Simfonia a sa més alta esplendor, donant-li tota la importància que requereix. Ell fou el gran mestre de Mozart i de Beethoven, els quals, en les composicions de llur primer estil, revelen ben palesament la influència benfactors de Haydn.

A part dels seus dos grans Oratoris *La creació* i *Les estacions*, i de nombroses òperes, cantates, música de cambra, etc., la glòria de Haydn és basada en les 125 Simfonies que produí amb la seda feconditat prodigiosa. Donem avui l'audició de l'assenyalada amb el n.º 13 en l'edició Breitkopf, força interessant i no pas gaire coneguda. Es una de les seves Simfonies de més curta durada, composició de la juvenesa però que l'autor estimava força, sobretot per l'humor incontrastable de que fa gala en l'últim temps.

JOAQUIM PENA.

IN V I T A C I O

(rigorosament personal)

ASSOCIACIÓ D'AMICS
del
QUARTET DE CORDA DE BARCELONA

CURS PRIMER

SESSIÓ III

QUARTET DE CORDA DE BARCELONA

Martí CABÚS

Joan FARRARONS

Mateu VALERO

Sants SAGRERA

Dia 14 de Juny del 1936, a les 10 de la nit

«CÍRCULO ECUESTRE»

Passeig de Gràcia, 38

P R O G R A M A

I

HAYDN

Quartet op. 3, n.º 5

Presto

Serenada (andante cantabile)

Menuetto

Scherzando

II

ZOLTAN-KODALY

Quartet op. 10

I - Allegro

II - Andante - Quasi recitativo

Andante con moto - Allegro
giocoso

III

JOAQUIM SALVAT Quartet en do

Agitato

Andante

Scherzo-Finale

PROPERA SESSIÓ (Setembre del 1936)

IN VIT A C I O

(rigorosament personal)

ASSOCIACIÓ D'AMICS
del
QUARTET DE CORDA DE BARCELONA

CURS PRIMER

SESSIÓ III

QUARTET DE CORDA DE BARCELONA

Martí CABÚS

Joan FARRARONS

Mateu VALERO

Sants SAGRERA

Dia 14 de Juny del 1936, a les 10 de la nit

«CÍRCULO ECUESTRE»

Passeig de Gràcia, 38

P R O G R A M A

I

HAYDN

Quartet op. 3, n.º 5

Presto

Serenada (andante cantabile)

Menuetto

Scherzando

II

ZOLTAN-KODALY

Quartet op. 10

I - Allegro

II - Andante - Quasi recitativo

Andante con moto - Allegro
giocoso

III

JOAQUIM SALVAT Quartet en do

Agitato

Andante

Scherzo-Finale

PROPERA SESSIÓ (Setembre del 1936)

IN V I T A C I O

(rigorosament personal)

ASSOCIACIÓ D'AMICS
del
QUARTET DE CORDA DE BARCELONA

CURS PRIMER

SESSIÓ II

QUARTET DE CORDA DE BARCELONA

Martí CABÚS
Joan FARRARONS
Mateu VALERO
Sants SAGRERA

Martí CABÚS (violinista)

Jaume ROCA (pianista)

Dia 17 de Maig del 1936, a les 10 de la nit

«CÍRCULO ECUESTRE»

Passeig de Gràcia, 38

PROGRAMA

I

MENDELSSOHN

Quartet op. 44, n.º 2

Allegro assai appassionato
Scherzo (allegro di molto)
Andante
Presto agitato

II

CESAR FRANCK

Sonata

Allegretto ben moderato
Allegro
Recitativo-fantasia
Allegretto poco mosso

(Piano i violí: Jaume Roca i Martí Cabús)

III

BEETHOVEN

Quartet op. 59, n.º 2

Allegro
Molto adagio
Allegretto
Finale (presto)

PROPERA SESSIÓ (Juny del 1936)

HAYDN

Quartet op. 3, n.º 5

JOAQUIM SALVAT

Quartet en do

ZOLTAN-KODALY

II Quartet

IN V I T A C I O

(rigorosament personal)

ASSOCIACIÓ D'AMICS
del
QUARTET DE CORDA DE BARCELONA

CURS PRIMER

SESSIÓ II

QUARTET DE CORDA DE BARCELONA

Martí CABÚS
Joan FARRARONS
Mateu VALERO
Sants SAGRERA

Martí CABÚS (violinista)

Jaume ROCA (pianista)

Dia 17 de Maig del 1936, a les 10 de la nit

«CÍRCULO ECUESTRE»

Passeig de Gràcia, 38

.....

PROGRAMA

I

MENDELSSOHN

Quartet op. 44, n.º 2

Allegro assai appassionato

Scherzo (allegro di molto)

Andante

Presto agitato

II

CESAR FRANCK

Sonata

Allegretto ben moderato

Allegro

Recitativo-fantasia

Allegretto poco mosso

(Piano i violí: Jaume Roca i Martí Cabús)

III

BEETHOVEN

Quartet op. 59, n.º 2

Allegro

Molto adagio

Allegretto

Finale (presto)

PROPERA SESSIÓ (Juny del 1936)

HAYDN

Quartet op. 3, n.º 5

JOAQUIM SALVAT

Quartet en do

ZOLTAN-KODALY

II Quartet

JOAQUIM TURINA

QUARTET

Les tendències nacionalistes es manifesten àmpliament en aquesta obra (escrita en 1911), plena del sentiment i color meridionals.

Dels cinc moviments que integren aquesta obra, els quatre darrers són els que, en realitat, tenen la forma de quartet; el primer moviment és com una mena d'introducció que conté tot el material temàtic que ha de desenvolupar-se posteriorment.

Després d'uns acords *fortísimo*, el violoncel i tot seguit la viola fan sentir les notes que constitueixen l'afinació de les sis cordes de la guitarra, idea elemental, gèrmèn de l'obra. A continuació, el violoncel inicia una expressiva melodia, seguint una frase de *marianas* que no reapareix ja fins al final de l'obra. Tot seguit una altra en *allegretto*, frase que reapareix amb freqüència, cada vegada més expressiva i amb més riquesa d'acompanyament.

Comença el segon temps amb un enèrgic ritme de *Zapateado*, entre els amples desenvolupaments del quals s'hi intercalen idees que seran recordades en els temps següents.

El temps tercer ve a ocupar el lloc de *Scherzo*. El caràcter rítmic de *Zortzico* de la primera secció, contrasta amb el tema netament meridional que fa de *trío*; novament deixa sentir-se la idea de l'*allegretto* del primer temps, el qual condueix a la represa tradicional però en ordre invers, ço és: primer el tema meridional i després el *Zortzico*.

El *andante quasi lento* està constituït sobre una melodia que inicia la viola i que continua el primer violí i després el violoncel. Aquesta frase consta de tres períodes i reapareix tres vegades, després d'alguns episodis construïts amb motius derivats del mateix tema. És característic d'aquest temps que en cada una de les successives aparicions del tema que el constitueix, aquest va perdent primer l'últim, i després els dos restants períodes que el componen. Aquest quart temps s'uneix sense transició amb el *Final*, el qual és construït amb forma de *Rondó*, amb parts alternatives basades en motius característics dels temps anteriors, acabant amb el temps de *marianas* que des de l'introducció no s'havia tornat a manifestar.

CURS 1933-1934

NOVÉ CONCERT

MERCÈ PLANTADA

LIEDERISTA

PERE VALLRIBERA

PIANISTA ACOMPANYANT

Obres de SCHUBERT - MUSSORGSKY - WAGNER

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Diumenge, 18 de març de 1934

a les onze del matí

Imp. TORRES - Vallirana, 14 (S. G.)

ASSOCIACIÓ OBRERA DE CONCERTS

Fundador : PAU CASALS

CURS 1933-1934

VUITÉ CONCERT

QUARTET CATALÀ

Eduard BOCQUET, violí

Rafael FERRER, violí

Josep JULIBERT, viola

Enric BULLICH, violoncel

Audició 89 de l'Associació

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Diumenge, 18 de febrer de 1934

a les onze del matí

PROGRAMA

I

HAYDN

QUARTET en *re major*, op. 66, n.º 4.

Allegro moderato.
Adagio cantabile.
Minuet. - Allegretto.
Final. - Vivace.

II

DÀRIUS MILHAUD

QUARTET n.º 7, en *mi bemoll*.

Modérément animé.
Doux et sans hâte.
Lent.
Vif et gai.

III

JOAQUIM TURINA

QUARTET.

Preludi. - Andantino.
Allegro moderato.
Zortzico.
Andante quasi lento.
Final. - Allegro moderato.

QUARTET CATALÀ

Aquest "Quartet" va ésser format l'any 1928 i en el temps transcorregut fins ara ha donat diversos concerts a la nostra ciutat i a totes les "Associacions de música" de Catalunya, assolint un sòlid prestigi amb les seves interpretacions depurades i justes.

Integren el "Quartet Català" els següents artistes:

EDUARD BOCQUET. Nasqué a Barcelona l'any 1907. Estudià el violí amb el mestre Ainaud. En 1931 guanyà una beca de l'Ajuntament de Barcelona, traslladant-se a Berlín i més tard a Brussel·les on perfeccionà els seus estudis amb el violinista A. Onnou, del Quartet "Pro-Arte".

RAFAEL FERRER. Nat l'any 1911 a Sant Celoni; al'edat de 16 anys acabà brillantment a l'Escola Municipal de Música de Barcelona, els estudis de violí, harmonia, contrapunt i fuga; particularment ha treballat sota el mestratge d'Eduard Toldrà i Enric Morera. Ha donat recitals a Barcelona i Associacions de Música nostrades. Es guanyador del "Premi Parramón" 1929.

JOSEP JULIBERT. Fill de Sabadell (1901); féu els estudis amb els mestres Bordas i Toldrà. Ha actuat en les Orquestres "Pau Casals" i "Simfònica". L'any 1928 guanyà el cinquè concurs "Parramón".

ENRIC BULLICH. Nasqué a Barcelona l'any 1906. Cursà brillantment els seus estudis al Conservatori del Liceu amb el mestre B. Gàlvez; més tard estudià a Madrid amb el mestre Casaux.

NOTES AL PROGRAMA

DÀRIUS MILHAUD

De la jove escola francesa, Dàrius Milhaud és un dels seus representants més interessants i amb una personalitat més forta i definida. La seva obra és vasta i copiosa i abarca tots els gèneres de la composició musical, des de la cançó fins al drama líric.

Dàrius Milhaud, format en l'impressionisme debussysta, reacciona però aviat i s'aventura en el món inexplorat de la politonalitat, de la qual és un dels més decidits campions. La major part de les seves obres són concebudes dintre aquesta nova estètica sonora, però la dissonància no és, en Milhaud, deliberadament agressiva, sinó que té per objecte subratllar amb més vigor la línia angular dels ritmes. La música de Milhaud, és essencialment dinàmica i fortament colorida i constitueix una decidida reacció contra l'impressionisme i la música franco-wagneriana representada per Franck i la seva escola.

El *Quartet n.º 7*, data de 1925; és dedicat al «Quartet Pro-Arte», i és ben característic de la personalitat de l'autor. Concís, curt i ric de ritmes i melodia; no hi ha desenvolupament escolàstic d'un sol tema, sinó juxtaposició de motius. Un sentiment lleument popular es desprén d'aquesta obra, optimista, graciosa i magistralment escrita.

JOAQUIM TURINA

QUARTET

Les tendències nacionalistes es manifesten àmpliament en aquesta obra (escrita en 1911), plena del sentiment i color meridionals.

Dels cinc moviments que integren aquesta obra, els quatre darrers són els que, en realitat, tenen la forma de quartet; el primer moviment és com una mena d'introducció que conté tot el material temàtic que ha de desenvolupar-se posteriorment.

Després d'uns acords *fortísimo*, el violoncel i tot seguit la viola fan sentir les notes que constitueixen l'afinació de les sis cordes de la guitarra, idea elemental, gèrmèn de l'obra. A continuació, el violoncel inicia una expressiva melodia, seguint una *frase* de *marianas* que no reapareix ja fins al final de l'obra. Tot seguit una altra en *allegretto*, frase que reapareix amb freqüència, cada vegada més expressiva i amb més riquesa d'acompanyament.

Comença el segon temps amb un enèrgic ritme de *Zapateado*, entre els amples desenvolupaments dels quals s'hi intercalen idees que seran recordades en els temps següents.

El temps tercer ve a ocupar el lloc de *Scherzo*. El caràcter rítmic de *Zortzico* de la primera secció, contrasta amb el tema netament meridional que fa de *trío*; novament deixa sentir-se la idea de l'*allegretto* del primer temps, el qual condueix a la represa tradicional però en ordre invers, ço és: primer el tema meridional i després el *Zortzico*.

El *andante quasi lento* està constituït sobre una melodia que inicia la viola i que continua el primer violí i després el violoncel. Aquesta frase consta de tres períodes i reapareix tres vegades, després d'alguns episodis construïts amb motius derivats del mateix tema. Es característic d'aquest temps que en cada una de les successives aparicions del tema que el constitueix, aquest va perdent primer l'últim, i després els dos restants períodes que el componen. Aquest quart temps s'uneix sense transició amb el *Final*, el qual és construït amb forma de *Rondó*, amb parts alternatives basades en motius característics dels temps anteriors, acabant amb el temps de *marianas* que des de l'introducció no s'havia tornat a manifestar.

CURS 1933-1934

NOVÉ CONCERT

MERCÈ PLANTADA

LIEDERISTA

PERE VALLRIBERA

PIANISTA ACOMPANYANT

Obres de SCHUBERT - MUSSORGSKY - WAGNER

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Diumenge, 18 de març de 1934

a les onze del matí

Imp. TORRES - Vallirana, 14 (8. 6.)

ASSOCIACIÓ OBRERA DE CONCERTS

Fundador : PAU CASALS

CURS 1933-1934

VUITÉ CONCERT

QUARTET CATALÀ

Eduard BOCQUET, violí

Rafael FERRER, violí

Josep JULIBERT, viola

Enric BULLICH, violoncel

Audició 89 de l'Associació

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Diumenge, 18 de febrer de 1934

a les onze del matí

PROGRAMA

I

HAYDN

QUARTET en *re major*, op. 66, n.º 4.

Allegro moderato.
Adagio cantabile.
Minuet. - Allegretto.
Final. - Vivace.

II

DÀRIUS MILHAUD

QUARTET n.º 7, en *mi bemoll*.

Modérément animé.
Doux et sans hâte.
Lent.
Vif et gai.

III

JOAQUIM TURINA

QUARTET.

Preludi. - Andantino.
Allegro moderato.
Zortzico.
Andante quasi lento.
Final. - Allegro moderato.

QUARTET CATALÀ

Aquest "Quartet" va ésser format l'any 1928 i en el temps transcorregut fins ara ha donat diversos concerts a la nostra ciutat i a totes les "Associacions de música" de Catalunya, assolint un sòlid prestigi amb les seves interpretacions depurades i justes.

Integren el "Quartet Català" els següents artistes:

EDUARD BOCQUET. Nasqué a Barcelona l'any 1907. Estudià el violí amb el mestre Ainaud. En 1931 guanyà una beca de l'Ajuntament de Barcelona, traslladant-se a Berlín i més tard a Brussel·les on perfeccionà els seus estudis amb el violinista A. Onnou, del Quartet "Pro-Arte".

RAFAEL FERRER. Nat l'any 1911 a Sant Celoni; a l'edat de 16 anys acabà brillantment a l'Escola Municipal de Música de Barcelona, els estudis de violí, harmonia, contrapunt i fuga; particularment ha treballat sota el mestratge d'Eduard Toldrà i Enric Morera. Ha donat recitals a Barcelona i Associacions de Música nostrades. És guanyador del "Premi Parramón" 1929.

JOSEP JULIBERT. Fill de Sabadell (1901); féu els estudis amb els mestres Bordas i Toldrà. Ha actuat en les Orquestres "Pau Casals" i "Simfònica". L'any 1928 guanyà el cinquè concurs "Parramón".

ENRIC BULLICH. Nasqué a Barcelona l'any 1906. Cursà brillantment els seus estudis al Conservatori del Liceu amb el mestre B. Gàlvez; més tard estudià a Madrid amb el mestre Casaux.

NOTES AL PROGRAMA

DÀRIUS MILHAUD

De la jove escola francesa, Dàrius Milhaud és un dels seus representants més interessants i amb una personalitat més forta i definida. La seva obra és vasta i copiosa i abarca tots els gèneres de la composició musical, des de la cançó fins al drama líric.

Dàrius Milhaud, format en l'impressionisme debussysta, reacciona però aviat i s'aventura en el món inexplorat de la politonalitat, de la qual és un dels més decidits campions. La major part de les seves obres són concebudes dintre aquesta nova estètica sonora, però la dissonància no és, en Milhaud, deliberadament agressiva, sinó que té per objecte subratllar amb més vigor la línia angular dels ritmes. La música de Milhaud, és essencialment dinàmica i fortament colorida i constitueix una decidida reacció contra l'impressionisme i la música franco-wagneriana representada per Franck i la seva escola.

El *Quartet n.º 7*, data de 1925; és dedicat al «Quartet Pro-Arte», i és ben característic de la personalitat de l'autor. Concís, curt i ric de ritmes i melodia; no hi ha desenvolupament escolàstic d'un sol tema, sinó juxtaposició de motius. Un sentiment lleument popular es desprèn d'aquesta obra, optimista, graciosa i magistralment escrita.

JOAQUIM TURINA

QUARTET

Les tendències nacionalistes es manifesten àmpliament en aquesta obra (escrita en 1911), plena del sentiment i color meridionals.

Dels cinc moviments que integren aquesta obra, els quatre darrers són els que, en realitat, tenen la forma de quartet; el primer moviment és com una mena d'introducció que conté tot el material temàtic que ha de desenvolupar-se posteriorment.

Després d'uns acords *fortísimo*, el violoncel i tot seguit la viola fan sentir les notes que constitueixen l'afinació de les sis cordes de la guitarra, idea elemental, gèrmèn de l'obra. A continuació, el violoncel inicia una expressiva melodia, seguint una *frase* de *marianas* que no reapareix ja fins al final de l'obra. Tot seguit una altra en *allegretto*, frase que reapareix amb freqüència, cada vegada més expressiva i amb més riquesa d'acompanyament.

Comença el segon temps amb un enèrgic ritme de *Zapateado*, entre els amples desenvolupaments dels quals s'hi intercalen idees que seran recordades en els temps següents.

El temps tercer ve a ocupar el lloc de *Scherzo*. El caràcter rítmic de *Zortzico* de la primera secció, contrasta amb el tema netament meridional que fa de *trío*; novament deixa sentir-se la idea de l'*allegretto* del primer temps, el qual condueix a la represa tradicional però en ordre invers, ço és: primer el tema meridional i després el *Zortzico*.

El *andante quasi lento* està constituït sobre una melodia que inicia la viola i que continua el primer violí i després el violoncel. Aquesta frase consta de tres períodes i reapareix tres vegades, després d'alguns episodis construïts amb motius derivats del mateix tema. Es característic d'aquest temps que en cada una de les successives aparicions del tema que el constitueix, aquest va perdent primer l'últim, i després els dos restants períodes que el componen. Aquest quart temps s'uneix sense transició amb el *Final*, el qual és construït amb forma de *Rondó*, amb parts alternatives basades en motius característics dels temps anteriors, acabant amb el temps de *marianas* que des de l'introducció no s'havia tornat a manifestar.

CURS 1933-1934

NOVÉ CONCERT

MERCÈ PLANTADA
LIEDERISTA

PERE VALLRIBERA
PIANISTA ACOMPANYANT

Obres de SCHUBERT - MUSSORGSKY - WAGNER

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Diumenge, 18 de març de 1934

a les onze del matí

Imp. TORRES - Vallirana, 14 (S. G.)

ASSOCIACIÓ OBRERA DE CONCERTS

Fundador : PAU CASALS

CURS 1933-1934

VUITÉ CONCERT

QUARTET CATALÀ

Eduard BOCQUET, violí

Rafael FERRER, violí

Josep JULIBERT, viola

Enric BULLICH, violoncel

Audició 89 de l'Associació

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Diumenge, 18 de febrer de 1934

a les onze del matí

PROGRAMA

I

HAYDN

QUARTET en *re major*, op. 66, n.º 4.

Allegro moderato.

Adagio cantabile.

Minuet. - Allegretto.

Final. - Vivace.

II

DÀRIUS MILHAUD

QUARTET n.º 7, en *mi bemoll*.

Modérément animé.

Doux et sans hâte.

Lent.

Vif et gai.

III

JOAQUIM TURINA

QUARTET.

Preludi. - Andantino.

Allegro moderato.

Zortzico.

Andante quasi lento.

Final. - Allegro moderato.

QUARTET CATALÀ

Aquest "Quartet" va ésser format l'any 1928 i en el temps transcorregut fins ara ha donat diversos concerts a la nostra ciutat i a totes les "Associacions de música" de Catalunya, assolint un sòlid prestigi amb les seves interpretacions depurades i justes.

Integren el "Quartet Català" els següents artistes:

EDUARD BOCQUET. Nasqué a Barcelona l'any 1907. Estudià el violí amb el mestre Ainaud. En 1931 guanyà una beca de l'Ajuntament de Barcelona, traslladant-se a Berlín i més tard a Brussel·les on perfeccionà els seus estudis amb el violinista A. Onnou, del Quartet "Pro-Arte".

RAFAEL FERRER. Nat'l'any 1911 a Sant Celoni; a l'edat de 16 anys acabà brillantment a l'Escola Municipal de Música de Barcelona, els estudis de violí, harmonia, contrapunt i fuga; particularment ha treballat sota el mestratge d'Eduard Toldrà i Enric Morera. Ha donat recitals a Barcelona i Associacions de Música nostrades. Es guanyador del "Premi Parramón" 1929.

JOSEP JULIBERT. Fill de Sabadell (1901); féu els estudis amb els mestres Bordas i Toldrà. Ha actuat en les Orquestres "Pau Casals" i "Simfònica". L'any 1928 guanyà el cinquè concurs "Parramón".

ENRIC BULLICH. Nasqué a Barcelona l'any 1906. Cursà brillantment els seus estudis al Conservatori del Liceu amb el mestre B. Gàlvez; més tard estudià a Madrid amb el mestre Casaux.

NOTES AL PROGRAMA

DÀRIUS MILHAUD

De la jove escola francesa, Dàrius Milhaud és un dels seus representants més interessants i amb una personalitat més forta i definida. La seva obra és vasta i copiosa i abarca tots els gèneres de la composició musical, des de la cançó fins al drama líric.

Dàrius Milhaud, format en l'impressionisme debussysta, reacciona però aviat i s'aventura en el món inexplorat de la politonalitat, de la qual és un dels més decidits campions. La major part de les seves obres són concebudes dintre aquesta nova estètica sonora, però la dissonància no és, en Milhaud, deliberadament agressiva, sinó que té per objecte subratllar amb més vigor la línia angular dels ritmes. La música de Milhaud és essencialment dinàmica i fortament colorida i constitueix una decidida reacció contra l'impressionisme i la música franco-wagneriana representada per Franck i la seva escola.

El *Quartet n.º 7*, data de 1925; és dedicat al «Quartet Pro-Arte», i és ben característic de la personalitat de l'autor. Concís, curt i ric de ritmes i melodia; no hi ha desenvolupament escolàstic d'un sol tema, sinó juxtaposició de motius. Un sentiment lleument popular es desprèn d'aquesta obra, optimista, graciosa i magistralment escrita.

CUARTETO CLÁSICO

GALVEZ-BELLIDO

NIEVES GAS
BENITA TRULLAS

VIOLINES

FAUSTINA ROVIRA, VIOLA
B. GALVEZ-BELLIDO, VIOLONCELLO

